

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۰۳/۱۹

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۲/۰۴/۳۰

تاریخ چاپ مقاله: ۱۴۰۲/۰۶/۱۵

فاطمه سادات جعفری^۱، شهاب اسفندیاری^۲، پدرام رستمی^۳، محمدجواد گهربخش^۴، حسین مؤمنیان ملا^۵

مطالعه‌ای بر اقتباس سینمایی رمان «پدر آن دیگری» بر مبنای مفهوم بیش‌متنیت ژرار ژنت

چکیده

اقتباس نوعی تأثیرپذیری یا تفسیرپذیری هنری است که در آن هنرمند با تفسیر اثر هنری دیگری یا پیروی از آن، اثر جدیدی بازآفرینی می‌کند که ردپای اثر متقدم در آن قابل‌رؤیت است. مطالعات تطبیقی اقتباس، شاخه‌ای از ادبیات تطبیقی است که به مناسبات بین دو رسانه نظر دارد. اقتباس در سینما جایگاه ویژه‌ای داشته و بخش بزرگی از آثار مطرح تاریخ سینما، اقتباس از آثار ادبی بوده‌اند. اهمیت پیرنگ و خط داستانی از نخستین فیلم‌هایی که برادران لومیر ساخته و به نمایش گذاشتند، هویدا بود. این پژوهش به مطالعه‌ی اقتباس در سینما با استفاده از مفهوم بیش‌متنیت ژرار ژنت می‌پردازد و در تلاش است تا به مسأله ارتباط و تعامل میان دو رسانه پرمخاطب یعنی ادبیات و سینما با بررسی نمونه‌ای متأخر در سینما و ادبیات معاصر ایران پردازد. فیلم «پدر آن دیگری» ساخته یدالله صمدی (۱۳۹۴) اثری اقتباسی از رمانی به همین نام، نوشته پرنوش صنیعی در حوزه ادبیات داستانی و با رویکردی روان‌شناسانه و تعلیمی است. این پژوهش ضمن ترسیم چارچوبی نظری بر مبنای آراء ژرار ژنت به مقایسه دگرگونی‌های کمی و عمل‌گرایانه در تعامل بینامتنی کتاب و فیلم می‌پردازد. مطالعه و دسته‌بندی انواع دگرگونی‌های کاربردی انگیزه‌ای، ارزشی، بصری و کمی (کاهشی، افزایشی) نشان می‌دهد که فیلم درک اثر اصلی را تسهیل کرده و توانسته است تا خود را همچون اثری مستقل در تعامل با متن اصلی، به‌وسیله رفع ایرادات و نواقص به نمایش بگذارد. به‌بیان‌دیگر در فیلم، مجموعه‌ی وقایعی که در زنجیره‌ی علت‌ومعلولی فاقد توجیه بوده و یا در راستای پیشبرد پیرنگ نبوده‌اند؛ به‌شکلی منطقی حذف شده‌اند. مهم‌ترین دگرگونی فیلم مربوط به دگرگونی‌های ارزشی و انگیزه‌ای است که از طریق تغییر نوع نگاه و جهان‌بینی مادر نسبت به زندگی شخصی و خانوادگی و حذف آن دسته از ویژگی‌های اخلاقی شخصیت پدر است که با فضای کلی مطابقت ندارد. در شکل کلی می‌توان گفت فیلم، اقتباس وفادارانه‌ای نسبت به رمان است با این تفاوت که در پرداخت کاراکترها بهتر از کتاب عمل کرده است.

واژگان کلیدی: اقتباس سینمایی، بیش‌متنیت، ژرار ژنت، پدر آن دیگری

^۱ کارشناسی ارشد سینما، دانشگاه هنر تهران، ایران (نویسنده مسؤل)

Email: f.jafari1993.art@gmail.com

^۲ استادیار گروه سینما، دانشگاه هنر، تهران، ایران

Email: s.esfandiary@art.ac.ir

^۳ کارشناسی ارشد سینما، دانشگاه هنر، تهران، ایران

Email: p.rostami@student.art.ac.ir

^۴ کارشناسی ارشد سینما، دانشگاه هنر، تهران، ایران

Email: mohammadgoharbakhsh8@gmail.com

^۵ دانشجوی کارشناسی ارشد سینما، موسسه آموزش عالی سپهر دانش معاصر اصفهان، اصفهان، ایران

Email: hosseinmomeniyan77@gmail.com

۱. مقدمه

سینمای امروز جهان شامل فیلم‌ها و سریال‌های تلویزیونی اقتباس‌شده‌ی متعددی است، تا آنجا که اغلب نویسندگان کتاب‌های پرفروش برای به تصویر کشیده‌شدن کتابشان از خود علاقه نشان داده و حتی در گروه فیلم‌نامه‌نویسان نیز حضور می‌یابند. تماشاگران نیز به طریقی مشابه از به تصویر کشیده‌شدن داستان‌های محبوبشان استقبال می‌کنند. مطالعات تطبیقی اقتباس در سینما، شاخه‌ای از ادبیات تطبیقی است که به مناسبات بین دو رسانه ادبیات و سینما نظر دارد. در تعریف ادبیات تطبیقی فرض است که همه متن‌ها چه از دو زبان و ملیت متفاوت باشند، چه از دو نوع ادبی مختلف یا دو رسانه‌ی متفاوت، با هم تعامل دارند و می‌توان آن‌ها را با یکدیگر سنجید و مقایسه کرد. لیندا هاجن^۱ از نظریه‌پردازان در حوزه مطالعات اقتباس، در کتاب نظریه اقتباس بارها به نظریه‌ی بینامتنیت (رابطه دو متن با همدیگر) در حوزه مطالعات تطبیقی اشاره می‌کند. وی می‌نویسد: «برای خواننده، تماشاگر یا شنونده، اقتباس به‌خودی‌خود گونه‌ای اجتناب‌ناپذیر از بینامتنیت است، البته اگر مخاطب با متن اولیه که از آن اقتباس شده آشنا باشد» (Hutcheon, 2006:21). بنابراین وقتی از مطالعه‌ی اقتباس سینمایی در حوزه ادبیات تطبیقی سخن می‌گوییم با مطالعات بینامتنی روبه‌رو هستیم. (ظریفیان، ۱۳۹۶:۵۳) اصطلاح بینامتنیت را برای اولین بار ژولیا کریستوا در ۱۹۶۰ رواج داد. (Kristeva, 1969:83) او اعتقاد داشت که هر متن یک بینامتن است که محل برخورد و تقاطع بسیاری از متون است. (Abrams, 1993:285) بینامتنیت بر این اندیشه مبتنی است که متن، نظامی بسته و مستقل و یکه و تنها نیست و اگر چنین باشد، آن متن غیرقابل فهم می‌شود (Frow, 2005:48). سپس ژرار ژنت طرح ترامتنیت^۲ را در مواجهه انواع روابط میان متون مطرح کرد که شامل بینامتنیت، بیش‌متنیت، فرامتنیت، سرمتنیت و پیرامتنیت است (Genette, 1997:1). رابطه‌ی بیش‌متنی^۳ به بررسی رابطه دو متنی می‌پردازد که وجود متن دوم به متن اول وابسته است، به عبارت دیگر رابطه‌ی بیش‌متنی به بررسی انواع متن‌هایی می‌پردازد که دارای رابطه بر گرفتگی (اقتباس) باشند یعنی متن دوم از متن اول برگرفته شده باشد. (صافی و همکاران، ۱۳۹۵:۲۰) این پژوهش بر آن است تا با استفاده از مطالعات اقتباس با رویکرد بیش‌متنیت و بینامتنیت ژرار ژنت به نقد و تحلیل فیلم پدر آن دیگری به کارگردانی یدالله صمدی که از کتابی به همین نام نوشته‌ی پرنوش صنیعی اقتباس شده، پردازد در این بین هر جا که تحلیل‌های مبتنی بر بینامتنیت راهگشا باشد از آن‌ها برای روشن‌تر شدن نسبت فیلم با رمان استفاده می‌شود.

۲. پیشینه پژوهش

تاکنون مطالعات و پژوهش‌های متعددی در ارتباط با اقتباس در سینما و روابط میان دو رسانه سینما و ادبیات انجام شده است. برخی از مهم‌ترین مطالعات در زمینه‌ی اقتباس در سینما عبارت‌اند از: «نقد مطالعات تطبیقی اقتباس در پژوهش‌های ادبی و سینمایی ایران» نوشته‌ی زهرا حیاتی که با نگاهی نقادانه به بررسی تاریخی و تحلیلی مطالعات مرتبط در این زمینه می‌پردازد. از مقالاتی متعددی که به بررسی نحوه‌ی اقتباس از آثار ادبی در سینما پرداخته‌اند، می‌توان به آثاری نظیر «تحلیل تطبیقی پنج فیلم سینمایی اقتباسی در سینمای ایران با متن داستان‌های مربوط به آن‌ها» نوشته‌ی سیاوش گلشیری و نفیسه مرادی، «ادبیات تطبیقی نو و اقتباس ادبی: نمایشنامه باغ وحش شیشه‌ای ویلیامز و فیلم اینجا بدون من توکلی» نوشته‌ی

عذرا قندهاریون اشاره کرد. علاوه بر این مقالاتی نظیر «بررسی تطبیقی داستان «مردگان» جیمز جویس با فیلم اقتباسی پله آخر علی مصفا» نوشته‌ی عذرا قندهاریون و همکاران به توضیح در رابطه با بینامتنیت و به بررسی تطبیقی میان ادبیات و سینما می‌پردازند. از مطالعاتی که به روابط میان متون و به‌خصوص بیش‌متنیت پرداخته و این پژوهش نیز به‌نوعی از آن‌ها متأثر است می‌توان به مقالات «ترامتنیت مطالعه روابط یک متن با دیگر متن‌ها» و «گونه‌شناسی بیش‌متنی» نوشته‌ی بهمن نامور و «بررسی برگردان سینمایی داستان اوسنه باباسبحان بر مبنای نظریه‌ی فزون‌متنیت ژان ژنت» نوشته‌ی مهدی ظریفیان و همکاران اشاره کرد اما این پژوهش برخلاف اسلافش در تلاش است تا با تمرکز بر نشانه‌های سینمایی و از خلال آن جهان‌بینی، به مقایسه این فیلم با متن اصلی بپردازد. بنابراین این پژوهش در رویکرد خود بدیع و تازه است.

۳. روش پژوهش

روش تحقیق در این مقاله به‌صورت توصیفی - تحلیلی است و شیوه به‌دست آوردن اطلاعات از طریق منابع کتابخانه‌ای و مشاهده فیلم است. انتخاب جامعه‌ی آماری این تحقیق به‌صورت نمونه‌گیری هدفمند است، بدین ترتیب که «پدر آن دیگری» که برای بررسی موردی انتخاب شده است، جزو معدود آثار سینمای ایران است که از رمانی تعلیمی و روان‌شناسی اقتباس شده است و نویسنده آن نیز دارای تحصیلات تخصصی ادبیات و روان‌شناسی است. این نکته از آن جهت حایز اهمیت و شایان توجه است که پایبندی به المان‌های روان‌شناسانه و ظرایف متن در اثر اقتباس امری دشوار و نیازمند دقت بیشتری است.

۴. مبانی نظری

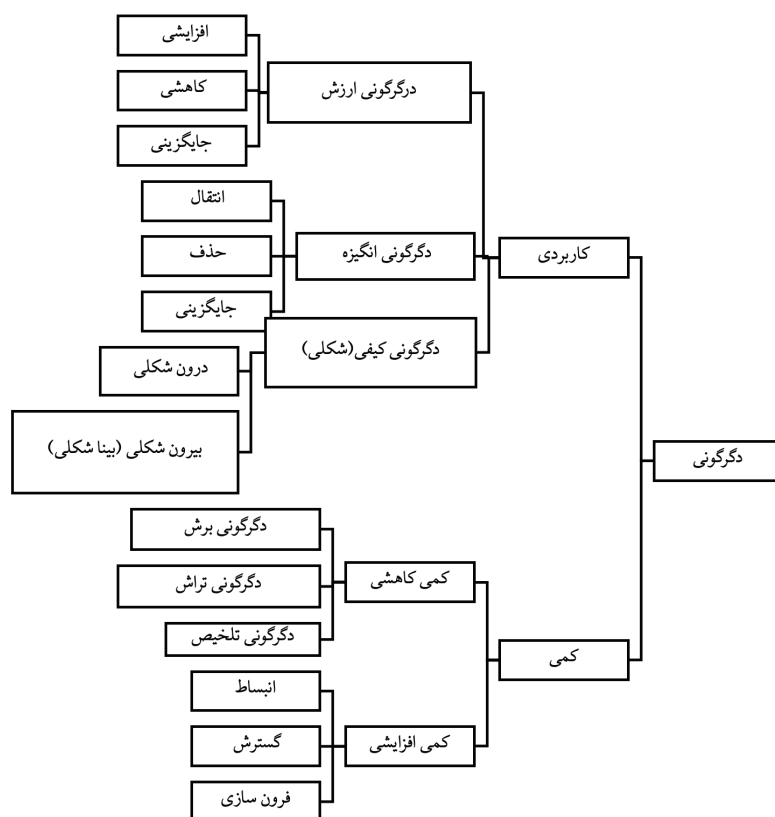
همان‌طور که پیش‌تر گفته شد، ژنت ژرار ژنت رابطه میان یک متن با متن‌های دیگر را با عنوان کلی ترامتنیت مطرح کرد و آن را به پنج دسته تقسیم کرد. در این میان در این میان بیش‌متنیت حجم گسترده‌ای از تحقیقات او را شامل می‌شود.

بیش‌متنیت، متن‌های جدیدی را مورد بررسی و مطالعه قرار می‌دهد که بر اساس متن‌های جدیدی به‌وجود آمده باشند به‌همین دلیل متنیت بر اساس رابطه‌ی تقلیدی یا برگرفتنی استوار شده است (آذر، ۱۳۹۵: ۲۵). بیش‌متنیت به‌نوعی بعد جهانی ادبیات به شمار می‌رود و هیچ اثر ادبی نیست که موجب برانگیختگی اثر دیگر نشود. ژنت بیش‌متنیت را از سایر بخش‌های ترامتنیت جدا کرده است و از دیدگاه او بیش‌متنیت مجموعه‌ای از چند متن را دربر می‌گیرد؛ درحالی‌که قسمت‌های دیگر ترامتنیت جنبه‌های گوناگون یک متن را نشان می‌دهد (Genette, 1982: 18): به نقل از طلائی و همکاران، ۱۳۹۲: ۱۰۱). ژرار ژنت رابطه‌ی بیش‌متنی را به دو گونه تقلید و تغییر تقسیم می‌کند و فرایند انتقال متون برای آفرینش اثر جدید را دگرگونی (تغییر یا گشتار) می‌نامد. دگرگونی یا تغییر به دو نوع کمی^۴ و کاربردی^۵ تقسیم می‌شود. (نمودار-۱) (صافی، ۱۳۹۵: ۲۰) دگرگونی کمی که در حجم متن تغییر ایجاد می‌کند، به‌صورت افزایشی و یا کاهش می‌کند. دگرگونی کمی - کاهش به سه شکل دگرگونی برش^۶، دگرگونی تراش^۷ و دگرگونی تلخیص^۸ انجام می‌شود. دگرگونی برش به‌صورت کاهش در حوزه مضمون و محتوا صورت می‌گیرد و در حالت دگرگونی تراش، کاهش برای مقاصد زیبایی‌شناختی و سبکی انجام می‌پذیرد. در دگرگونی تلخیص دو مورد تراش و برش هم‌زمان بر روی متن صورت می‌گیرد، در نتیجه در دگرگونی تلخیص، کاهش حجم متن همراه با اهداف زیبایی‌شناختی اثر هنری انجام می‌شود.

دگرگونی کمی افزایشی نیز به سه شیوهی انبساط^۹ گسترش^{۱۰} و فزون سازی^{۱۱} تقسیم می شود که به ترتیب افزودن بر مضمون متن و افزودن به دلایل سبکی و زیبایی شناختی و تلفیق این دو است. (ظریفیان، ۱۳۹۶: ۵۷)

به طور خلاصه می توان گفت کاهش و افزایش متن اقتباس شده از متن قبلی یا در جهت محدودیت ها و الزامات متن جدید انجام گرفته و یا فقط از جنبه زیبایی شناسی و سبکی بوده و یا ترکیبی از این دو هدف است. دگرگونی کاربردی شامل تغییر در بسیاری از وقایع و مضامین اصلی داستان (خط سیر رویدادها) است. این دگرگونی نیز به انواع دگرگونی در ارزش^{۱۲}، دگرگونی در انگیزه^{۱۳} و دگرگونی کیفی^{۱۴} قابل تقسیم است. دگرگونی انگیزه که منظور، انگیزه‌ی شخصیت ها و کنش های آنان و علت اتفاق افتادن رویدادهاست به سه گونه است: مطرح کردن انگیزه های که این مورد مثبت و ساده ترین حالت این تغییر است. نوع دوم حذف انگیزه‌ی اصلی و اولیه‌ی ذکر شده در متن^{۱۵} است و نوع سوم هم جایگزینی کامل^{۱۶} نامیده می شود. (ظریفیان، ۱۳۹۶: ۵۷)

دگرگونی ارزش نیز خود بر سه نوع است: نوع اول ارزش گذاری مکرر (افزایشی^{۱۷}) به معنای غنی کردن یک شخصیت با یک نقش مهم تر و جذاب تر نسبت به آنچه در نظام ارزشی پیش متن داشته است. به تعبیر دیگر، شخصیت داستان با اصلاح نظام ارزشی مربوط به رفتارها و انگیزه ها به صورتی بهتر ارایه شود. (صافی، ۱۳۹۵: ۲۲) نوع دوم بی ارزش ساختن (کاهشی^{۱۸}) است که عبارت است از کاهش در نظام ارزشی شخصیت، به طور مثال قهرمان داستان از بزرگی قهرمانانه اش تنزل می یابد. نوع سوم دگر ارزشی (جایگزینی^{۱۹}) است که در آن متن، جنبه متقابل و متضاد پیش متن را به خود می گیرد؛ مثلاً به آنچه بی ارزش شده، ارزش می دهد و برعکس.

نمودار ۱- تقسیم بندی دگرگونی دو متن در فرایند انتقال

بینامتنیت در مباحث ژرار ژنت بر روی وجوه مشترک مابین دو متن صورت می‌گیرد و باید سه شرط متنی بودن موضوع، دارابودن دو یا بیش از دو متن و داشتن رابطه پیش‌متن و پیش‌متن، وجود داشته باشد تا امکان مطالعه بیش‌متنی و گونه‌شناسی بیش‌متنی فراهم شود. (نامور مطلق، ۱۳۸۸: ۱۴۱) حوزه ادبیات و سینما هر دو شرایط لازم برای مطالعات بین‌متنی را دارا هستند و فرایند انتقال بین‌شکلی در سینما و ادبیات باید بر روی عنصر بیانی مشترک این دو، یعنی روایت صورت بگیرد.

عناصر اصلی روایت در ادبیات هنگام اقتباس سینمایی ابتدا در فیلم‌نامه و سپس در خود فیلم نمود پیدا می‌کند. این عناصر مشترک که باید برای ارزیابی چهارچوب‌های نظری در مطالعات اقتباس در نظر گرفت، به شرح زیر ترتیب می‌شود: پیرنگ، زاویه‌دید، شخصیت، زمان، مکان، فضاسازی (لحن، حالت)، درون‌مایه و مضمون (تم) و نماد و موتیف. (حمیدی فعال، ۱۳۹۱: ۱۲) در این پژوهش ابتدا عناصر اصلی روایت در کتاب و فیلم عنوان و سپس شیوه‌ی این انتقال بین‌متنی با تقسیم‌بندی دگرگونی‌های ژنت نام بررسی می‌شوند.

۵. معرفی نویسنده رمان

پرینوش صنیعی (متولد ۱۳۲۸) دانش‌آموخته‌ی رشته روان‌شناسی از دانشگاه تهران و کارشناسی ارشد روان‌شناسی تربیتی، نویسنده‌ای ایرانی است که از آثار او می‌توان به رمان‌های سهم من (۱۳۸۲) که به ۲۱ زبان دنیا ترجمه شده، پدر آن دیگری (۱۳۸۳)، آن‌ها که رفتند و آن‌ها که ماندند و رنج همبستگی (۱۳۸۵) نام برد، عمده مضامین آثار صنیعی به علت اینکه سال‌ها در حرفه مشاوره و روان‌شناسی در ایران مشغول بوده است شامل مباحثی درزمینه‌ی مشکلات کودکان و زنان و چالش‌های پیشروی خانواده‌های ایرانی است.

۶. خلاصه رمان

داستان به زندگی پسری به نام شهاب می‌پردازد که کودکی سختی را پشت سر گذاشته است. شهاب، راوی داستان در روز تولد بیست‌سالگی اش با دیدن عکسی به خاطرات دوران کودکی اش بازمی‌گردد و آن را برای خواننده بازگو می‌کند. با وجود اینکه شهاب بیست‌ساله داستان را در خلال فلاش‌بک روایت می‌کند، خواننده خود را در برابر شهاب خردسال می‌بیند. شهابی که از تبعیض‌های پدرش بین او و برادر بزرگش؛ آرش رنج می‌برد. آرش درس خوان و با استعداد است و همین ویژگی‌ها باعث جلب تمام توجه پدر خانواده به او می‌شود. شادی خواهر کوچک‌تر شهاب، دختر شیرین‌زبانی است که نگاه خانواده به او نیز سرشار از تحسین است. در این بین شهاب برای دفاع از خود به اصطلاح سکوت پیشگی گزینشی را در زندگی اش انتخاب می‌کند و با هیچ‌کسی حرف نمی‌زند. ماجرای صحبت نکردن آرش تا قبل از هفت‌سالگی و شروع مدرسه ادامه پیدا می‌کند تا اینکه برای کمک به مادر بزرگش زبان به صحبت باز می‌کند.

۷. تحلیل و بررسی

۱/۷ پیرنگ

از میان عناصر گوناگون روایت، پیرنگ اصلی‌ترین آن‌ها است. ارسطو که اهمیت به‌سزایی به تراژدی می‌دهد، بر این باور است که پیرنگ روح آثار ادبی تقلیدی است. (عباسی، ۱۳۸۵: ۸۶) پیرنگ ساختار علت و معلولی حوادث و رخداد‌های داستان است که در چارچوبی منظم و ترتیبی ارزیابی می‌شود. ساختار پیرنگ شامل شروع

یا مقدمه داستان برای آشنایی با فضای روایت، ناپایداری، گسترش، تعلیق، نقطه اوج، گره‌گشایی و پایان است. در این پژوهش ابتدا به پیرنگ کلی کتاب به صورت کوتاه و سپس به پیرنگ فیلم و تغییراتی که در آن رخ داده است، پرداخته خواهد شد. پیرنگ کلی کتاب (یا شاه پیرنگ) مربوط به شهاب پسر بیست‌ساله است که با مرور خاطرات خود مخاطب را به کودکی اش می‌برد. داستان از جایی شروع می‌شود که شهاب ۵ ساله با سکوتش، بحرانی در خانواده ایجاد کرده (ناپایداری) است. این بحران به مرور گسترش پیدا کرده و مادر او (روای دیگر داستان) به خاطر بی‌توجهی و برچسب‌هایی که به فرزندش می‌زند، در حال نزاع با دیگران قرار می‌گیرد (گسترش داستان و کشمکش). مخاطب گفت‌وگوهای درونی شهاب را می‌خواند و در این بین به دنبال فهمیدن علت صحبت نکردن اوست (تعلیق). شهاب با مادر خویش به اندازه یک کلمه صحبت می‌کند و مادر بر توانایی تکلم پسرش و ماجرای سکوت عمدی واقف می‌شود (نقطه اوج اول)، شهاب در ماجرای پیدا کردن دخترعمویش موفق و همه متوجه هوش او می‌شوند (نقطه عطف). شهاب رابطه‌ی نزدیکی با مادر بزرگش پیدا و هنگام مریضی مادر بزرگ همه را خبر می‌کند (نقطه اوج دوم)، او با مادر بزرگش از خشم درونی اش می‌گوید (گره‌گشایی)، شهاب می‌تواند به راحتی با بقیه ارتباط برقرار کند و به مدرسه برود (پایان). در جدول زیر توالی رویدادهای کتاب با رویدادهای فیلم را بررسی شده و دگرگونی‌های کیفی و کاربردی اندیشه‌های ژنت را که در خط سیر رویدادها اتفاق افتاده است، توضیح داده می‌شوند.

جدول ۱- توالی رویدادهای کتاب و فیلم

فصل	کتاب	فیلم	نوع دگرگونی
اول	شهاب بیست ساله تمسخر توسط خسرو پسرعمویش را به یاد می‌آورد. اعتراض مادر به رفتار خسرو انتقاد پدر و آرش (برادر شهاب) از شهاب آمدن مادر بزرگ به خانه	حذف بیست‌سالگی شهاب کاهش گفت‌وگو حذف برخی از رویدادهای پیرنگ	دگرگونی کمی - کاهش - برش
دوم	گفت‌وگوهای درونی شهاب در باب رفتار بد پدر گفت‌وگو درونی در باب عشق مادر به خواهر کوچک‌تر گفت‌وگو درونی در مورد پرستارش ماجرای سیگارکشیدن خسرو و ریختن چسب در اتاق او	حذف تمام گفت‌وگوهای درونی و تغییر زاویه دید به دانای کل حذف خاطره پرستار تغییر دوستان خیالی شهاب به یک صدای نیک و شر	کاهش - تراش (در جهت زیبایی‌شناسی فرمی - سبکی) دگرگونی انگیزه حذف دگرگونی کاهش - برش
سوم	گفت‌وگوی درونی مادر و نارضایتی در باب مسایل خانوادگی ماجرای ناسزا گفتن شهاب شکستن ظرف در مهمانی توسط شهاب	حذف انگیزه‌های ناسزا گفتن شهاب حذف مهمانی	کاهش دگرگونی انگیزه - حذف
چهارم	عروسی عمه شهاب و خراب شدن لباس وی ادای کلمه مادر برای اولین بار	بدون تغییر	بدون تغییر

پنجم	افشا حرف زدن شهاب توسط مادر نبردن شهاب به مهمانی توسط وی ماجرای به پارک بردن شهاب توسط فرشته برای دیدن رامین ماجرای رفتن شهاب و فرشته به مغازه و منزل اسماعیل گفت‌وگوهای درونی مادر در باب دوران جوانی و اهداف و حسرت‌ها	حذف گفت‌وگوهای درونی شهاب، مادر و آرش، تغییر راوی داستان به دانای کل حذف مهمانی مادر (موجب تقویت رابطه شهاب با مادرش و بهبود شخصیت‌ها) حذف رفتارهای اسماعیل و ترس‌های شهاب خواب‌های ترسناک شهاب در جهت انتقال انزوا و ترس وی	دگرگونی کمی، کاهش - تراش یا تلخیص دگرگونی کاهش - تراش دگرگونی کمی، کاهش - تراش دگرگونی افزایش - گسترش
فصل ششم	گم شدن فرشته و پیدا شدنش توسط شهاب و مادرش ناسزا گفتن شهاب با صدای بلند به خسرو کتک زدن شهاب توسط پدر رفتن مجدد شهاب به پشت‌بام و گمان خودکشی او مهمانی خانه عمو، به آتش کشیدن اتاق به واسطه سیگار توسط خسرو و مقصر جلوه دادن شهاب فرار شهاب در مطب دکتر	حذف انگیزه‌های شهاب از ناسزا به خسرو، حذف حوادث علت و معلولی که منجر به تصمیم به فرستادن وی به مدرسه استثنایی می‌شود.	دگرگونی کاهش - تراش
فصل هفتم	سرگردان شدن خسرو در خیابان پیدا شدنش توسط خانواده‌ای و زندگی با آن‌ها به مدت سه روز	حذف جزئیات به دلیل محدودیت‌های زمان	دگرگونی کمی، کاهش - برش
فصل هشتم	پیدا شدن شهاب دیدار خانواده‌ای که او را یافته‌اند.	بخش دیدار با خانواده‌ای که او را یافته‌اند، حذف شده است.	دگرگونی کمی، کاهش - برش
فصل نهم	پدر بزرگ مادری شهاب می‌میرد و مادرش برای مدتی خانه را ترک می‌کند اندوه شهاب از نبود مادر و بدرفتاری روزافزون با پدر رفتن شهاب به مهمانی همراه با پدرش و خرابکاری در آن‌جا بازگشت مادر و تلاش برای جلب اعتماد وی	این فصل به طور کامل از فیلم حذف شده است.	دگرگونی کمی، کاهش - برش
فصل دهم	مادر بزرگ مادری شهاب به خانه آنان می‌آید و متوجه خشم و ناراحتی شهاب می‌شود مادر بزرگ دچار بیماری می‌شود و شهاب برای کمک به او صحبت می‌کند ثبت نام شهاب در مدرسه صحبت از خشم نسبت به پدر برای مادر بزرگ	بدون حذف	بدون حذف
فصل دهم تا پانزدهم	ادامه مشکل شهاب با پدرش و سرنوشت الباقی شخصیت‌ها فصل پانزدهم به زندگی شهاب بیست‌ساله می‌پردازد.	حذف همه موارد در جهت یکپارچگی داستان	دگرگونی کاهش - برش

۲/۷ زاویه دید

در کتاب، زاویه دید مربوط به دو شخصیت مادر و شهاب است و همچنین در نیمه‌ی پایانی نیز چند گفت‌وگوی درونی از زبان آرش وجود دارد. این امر در شیوه‌ی نگارش جدید داستان‌ها معمول شده و به‌علاوه این پیچیدگی موجب جذابیت، تعلیق و سردرگمی است. اما چرخش‌های مکرر زاویه دید یکی از انتقادهای وارد به داستان است؛ چراکه با تغییر زاویه دید در شیوه نگارش، کلمات، جملات و جهان‌بینی شخصیت‌ها نسبت به یک موقعیت تغییری نمی‌کنند. برای مثال مادر به‌عنوان راوی، فردی تحصیل‌کرده و دارای سه بچه است، اما گاهی ادبیاتی مشابه شهاب چهارساله دارد. به‌علاوه شهاب که سعی شده ابتدای داستان با زبان کودکان به مسایل پردازد گاهی از کلمات ثقیل و ادبیانه استفاده می‌کند و حتی در نیمه‌های پایانی، داستان به‌نوعی تغییر لحن داده و از زبان شهاب در بیست‌سالگی روایت می‌شود. این تغییر آزاردهنده‌ی کتاب در فیلم وجود ندارد، زاویه دید دانای کل اطلاعات کامل‌کننده و بهتری را نسبت به کتاب نشان می‌دهد ولی اطلاعاتی که شهاب و مادرش با گفت‌وگوهای درونی از انگیزه‌ها و علت اتفاقات بیان می‌کنند، حذف می‌شود و دگرگونی انگیزه به‌صورت حذف و یا کاهش تأکید بر آن رخ می‌دهد. برای مثال هنگام مطالعه کتاب، انگیزه‌های درونی شهاب برای صحبت نکردن متعدد هستند اما فیلم تنها یک یا چند انگیزه را پررنگ کرده و باقی را حذف می‌کند.

۳/۷ شخصیت‌ها

- شهاب (شخصیت اصلی)

شخصیت شهاب واجد دو وجهه است، یکی کودکی که احساساتش را می‌گوید و دیگری فردی بزرگسال که با نگاه به گذشته، تفسیری بر اتفاقات در گفتار درونی‌اش اضافه می‌کند که این موضوع در پایان داستان پررنگ‌تر می‌شود. بنابراین نمی‌توان شخصیت یکدستی برای این کاراکتر متصور شد. در کتاب، شهاب شخصیتی چهارالی بیست‌ساله توصیف می‌شود اما در فیلم تنها شاهد پنج‌سالگی وی هستیم. در کتاب به طبقه‌ی اجتماعی وی اشاره نمی‌شود اما بر مبنای فیلم می‌توان گفت وی از طبقه‌ی متوسط و مرفه جامعه است. اما در باب باورها، ارزش‌ها و ویژگی‌های فردی می‌توان گفت او احساس تنهایی و جدافتادگی می‌کند و در طی روند داستان متوجه می‌شود پدرش او را مایه‌ی شرمساری می‌داند و بقیه از سکوت او سوءاستفاده می‌کنند. نسبت به خواهرش و آرش حسادت می‌کند. از دروغ‌گویی و ناسزا گفتن بزرگسالان و بچه‌ها متعجب می‌شود و کم‌کم آن را به‌عنوان توجیهی برای خرابکاری‌هایش می‌پذیرد. دو دوست خیالی اسی و بیبی دارد که آن‌ها به‌نوعی خانواده او هستند و با آن‌ها حرف می‌زند و بازی می‌کند. در فیلم نیز احساس تنهایی و جدافتادگی و بی‌توجهی پدر تصویر می‌شود. گفت‌وگوهای درونی او با دو دوست خیالی‌اش اسی و بیبی به‌صورت دو صدای خیر و شر در فیلم نمود پیدا می‌کند درحالی‌که داستان به تفصیل به این دو دوست خیالی نپرداخته است و در فیلم هم چیزی بیان نمی‌شود. اما چون بیشتر گفت‌وگوها در متن درونی است، فیلم آن‌ها را حذف کرده که دگرگونی کمی، کاهش - برش و دگرگونی انگیزه - حذف رخ داده است (به برخی از انگیزه‌های رفتارهای او در فیلم اشاره نمی‌شود).

جدول-۲ مقایسه تغییرات شخصیت شهاب در کتاب و فیلم

فیلم	کتاب	خصوصیات شهاب
فقط سن کودکی، حدود ۵ ساله	۴ الی بیست ساله. توصیفی درباره ویژگی ظاهری وجود ندارد.	فیزیکی
از طبقه اجتماعی تقریباً مرفه	اشاره‌ای نمی‌شود.	طبقه اجتماعی
احساس تنهایی و جداافتادگی و بی‌توجهی پدر دوستان خیالی به‌صورت دو صدای خیر و شر درآمده‌اند.	احساس تنهایی و جداافتادگی، بی‌توجهی پدر حسادت وی نسبت به خواهر و برادرش دو دوست خیالی دارد. متعجب شدن از دروغ‌گویی و ناسزای دیگران	باورها، ارزش‌ها و ویژگی‌های فردی

به‌طورکلی می‌توان گفت شخصیت شهاب همان‌گونه که در کتاب وجود دارد، در فیلم به تصویر درمی‌آید.

- مادر شهاب (مریم)

شخصیت مادر در کتاب با فیلم تفاوت‌های عمده‌ای دارد. در کتاب او شخصیت مظلومی است که از شهاب در مقابل بقیه حمایت می‌کند اما توان حل مشکلات شهاب و حتی مشکلات خودش را ندارد. بارها گریه می‌کند و از زندگی و رابطه‌اش با همسرش و بچه‌هایش گله کرده و حتی بدون اطلاع شهاب به سفری می‌رود و او را تنها می‌گذارد. ولی در فیلم این کاراکتر، شخصیتی دلسوز تصویر شده که برعکس همه به شهاب بسیار نزدیک است و سعی بر برای حل مشکلات او دارد. فیلم برخی از وجوه مختلف شخصیت مریم را بارز کرده و دگرگونی ارزش - افزایشی (مکرر) انجام داده و برخی از ابعاد شخصیت که او را ضعیف می‌کند، حذف می‌شود که دگرگونی ارزشی - کاهش می‌کند. به‌بیان‌دیگر از لحاظ باورها، ارزش‌ها و ویژگی‌های فردی در کتاب باور دارد که چون به اهدافی که در جوانی داشته، جامه‌ی عمل نپوشانده در نتیجه زندگی از دست‌رفته‌ای دارد و دچار تنهایی و افسردگی است. رابطه چندان نزدیکی با کودکان خود احساس نمی‌کند. نسبت به سخنان دیگران حساسیت نشان می‌دهد. قادر نیست رابطه با همسر و بچه‌هایش را بهبود بدهد و مدام در حال گله و شکایت است و بارها در خلوتش گریه می‌کند. در بخش گم‌شدن فرشته از دروغ‌گویی و پی‌بردن عمو و ناصر به واقعیت بسیار هراس دارد. صراحت بیان برای دفاع و مقابله با برچسب‌هایی که به شهاب می‌زنند را ندارد و گاه او نیز شهاب را در وقوع برخی از حوادث مقصر می‌داند. شخصیت مریم در فیلم به رفتار ناصر با فرزندان دقت می‌کند و به‌نوعی ریشه مشکلات شهاب را می‌داند و در صحبت‌هایش این مسأله را مطرح می‌کند (در کتاب گفت‌وگوی مستقیمی دیده نمی‌شود که مشکلات را به ناصر بگوید). رابطه نزدیکی با شهاب دارد (برعکس بخش‌هایی از کتاب که او را از خود دور می‌کند، در کتاب رابطه‌ی مادر و شادی بسیار پررنگ‌تر است). در هنگام مواجهه با گم‌شدن فرشته نقش فعالی ایفا می‌کند و سعی در آرام کردن اوضاع دارد. بخش‌ها سفر رفتن بی‌اطلاع او و مهمانی‌هایش در پیرنگ فیلم حذف شد تا مریم شخصیتی حامی و پشتوانه برای شهاب باشد. در نتیجه دگرگونی ارزشی - افزایشی رخ داده است.

جدول-۳ مقایسه تغییرات شخصیت مادر در کتاب و فیلم

خصوصیات مادر	کتاب	فیلم
طبقه اجتماعی	شاغل در گذشته، تحصیلات کارشناسی شیمی، از یک خانواده متوسط افتخارات که مریم در داستان نسبت به خانواده‌اش باعث افتخار او است.	شاغل در گذشته، تحصیلات کارشناسی شیمی، از یک خانواده متوسط افتخارات که مریم در داستان نسبت به گذشته خانواده‌اش دارد در فیلم موجود نیست که دگرگونی ارزشی - کاهشی است.
باورها، ارزش‌ها و ویژگی‌های فردی	احساس تنهایی و افسردگی دارد. زندگی خود را از دست رفته می‌بیند. در رابطه‌اش با همسر و فرزندانش مشکل دارد. تاحدودی شخصیتی اخته دارد.	حامی و پشتیبان شهاب است. رابطه نزدیکی با شهاب دارد. گاه شهاب را مقصر اتفاقات می‌داند. رابطه‌اش با شادی کم‌رنگ است. شخصیتی حامی دارد.

- پدر شهاب (ناصر)

شخصیت پدر نخستین المانی است که فیلم را با کتاب در زاویه قرار می‌دهد. پدری که در کتاب به تصویر کشیده می‌شود کهن‌الگوی شخصیتی به شدت منفی است تا حدی که می‌توان او را یک ضدقهرمان نامید. تنها در فصل پایانی کتاب شهاب می‌تواند او را شکست بدهد و اعتراف می‌کند که شهاب پسر موفقی است و به او افتخار می‌کند. پدر و فشارهایش آرش را در بزرگسالی به موجودی منزوی و تنها تبدیل می‌کند که به خاطر قبول نشدن در کنکور دست به خودکشی می‌زند و افسرده می‌شود. پدر در مقابل مادر و شهاب نیز رویکردی مشابه اتخاذ می‌کند. اما در فیلم وجوه منفی این شخصیت انسانی تر شده و ناصر همچنان که ویژگی‌های بد شخصیتی خودش را دارد ولی رفتار بهتری در برابر آرش، شادی و همسرش دارد که این مسأله به باورپذیری شخصیت کمک کرده است. فیلم با آنکه آینده روابط پدر و پسر شهاب و ناصر را نشان نمی‌دهد ولی با امیدواری به موضوع پایان می‌دهد. در کتاب شهاب بعد از مدرسه رفتن و بزرگسالی هم هیچ‌گاه پدرش را «بابا» صدا نمی‌زد. تا سن بیست‌سالگی باز هم به دوستش او را پدر آرش معرفی کرده و از روبه‌رو شدن با او فراری است. در نتیجه فیلم نظام ارزشی شخصیت را که در کتاب به آن تأکید می‌شود، کاهش می‌دهد و دگرگونی ارزشی - کاهشی انجام می‌دهد. البته این دگرگونی به زنجیره علت و معلولی کمک می‌کند و کارهای اشتباه پدر را نه فقط از سر خودخواهی بلکه به خاطر ناآگاهی نشان داده و وقتی سکوت اختیاری شهاب تمام می‌شود پدر از این جریان خرسند می‌شود. ولی پدر تصویر شده در کتاب همچنان پسرش را نمی‌پذیرد و رابطه این دو همچنان دورادور و با بی‌اعتنایی به یکدیگر می‌گذرد. از منظر طبقه اجتماعی وی کارمندی دارای تحصیلات دانشگاهی است که در خانواده‌ای سنتی رشد کرده است و برخی از این باورها و جهان‌بینی‌های سنتی را با خود یدک می‌کشد. در فیلم نیز وی کارمندی دارای تحصیلات دانشگاهی با خانواده‌ی نیمه‌سنتی به تصویر کشیده می‌شود که همانند کتاب برخی از این باورها را در زندگی شخصی خود نیز اعمال می‌کند. در باب باورها، ارزش‌ها و ویژگی‌های فردی نیز ناصر در کتاب مغرور و متوقع (او انتظار دارد همه به دستورات و خواسته‌هایش گوش بدهند)، پول‌دوست و اهل حساب و کتاب، علاقه زیادی به نمایش زندگی‌اش، اموالش، استعداد و هوش بچه‌هایش دارد و کارش را به خانواده ترجیح می‌دهد. از لجبازی‌ها شهاب متنفر و معتقد است شهاب قصد آسیب و صدمه زدن به او را دارد و در گفت‌وگویی

می‌گوید شهاب می‌خواهد مرا بکشد. عامل گم‌شدن شهاب در مطب دکتر، پدر است چون برخلاف فیلم که دکتر بستری کردن شهاب را مطرح می‌کند، پدر خودش بر این مهم اصرار می‌ورزد. این المان‌ها در فیلم ناصر را به کاراکتری تبدیل کرده است که مغرور و متوقع (اما مثل کتاب انتظار ندارد همه به دستورات و خواسته‌هایش گوش بدهند). علاقه دارد که آرش کمبود بچه‌ای مثل شهاب را جبران کند. او در تعامل با همسرش نرم‌تر از کتاب تصویر شده است. ناآگاهانه شهاب را با رفتارهایش آزار می‌دهد (ولی در کتاب در فصلی که مادر به سفر می‌رود، آگاهانه به شهاب غذا نمی‌دهد) پدر و مادر هر دو عامل گم‌شدن بچه هستند. در نتیجه در شخصیت پدر دگرگونی ارزشی - کاهشی رخ داده است.

جدول-۴ مقایسه تغییرات شخصیت پدر در کتاب و فیلم

فیلم	کتاب	خصوصیات پدر
کارمند حسابدار، تحصیلات دانشگاهی، خانواده متوسط اقتصادی و از لحاظ فرهنگی نیمه‌سنتی	کارمند، دارای تحصیلات دانشگاهی، خانواده سنتی	طبقه اجتماعی
مغرور و متوقع تعامل بهتر با همسر نسبت به کتاب ترجیح آرش به شهاب	مغرور، متوقع و پول‌پرست فخر فروش دشمنی با شهاب ترجیح کار بر خانواده	باورها، ارزش‌ها و ویژگی‌های فردی

- پیرادر شهاب (آرش)

آرش برادر بزرگ‌تر شهاب است که توصیفات کتاب درباره‌ی او محدود است و فیلم آن‌ها را شبیه‌سازی کرده است. او درس خوان و با ادب است و مورد محبت پدر قرار می‌گیرد. در کتاب با شهاب و خواهر کوچک‌ترش ارتباطی ندارد، در صورتی که در فیلم آرش هم‌بازی شادی می‌شود این مهم شخصیت آرش را واقعی‌تر جلوه می‌دهد. پس در فرایند انتقال متن کتاب به فیلم دگرگونی ارزش - جایگزینی رخ داده است.

- شادی (آرون)

شادی یک کودک دوساله است. کتاب بارها تأکید به این اختلاف سنی، تنهایی و دوری شهاب بعد از به دنیا آمدن او می‌کند. شهاب گاهی تصمیم دارد به او صدمه زدن بزند (این مهم تنها یک‌بار در فیلم مؤکد می‌شود ولی در کتاب شهاب قصد جدی برای این کار دارد) ولی به خاطر حضور مادر نمی‌تواند. دگردیسی در سطح نام شخصیت و تبدیل آن از شادی به آرون وجود دارد که شاید به خاطر هم‌آوایی با اسم آرش باشد ولی در کل پرداخت کتاب و فیلم برای این شخصیت یکسان است.

- خانواده عمو (عموحسین/ نصرالله، زن عمو فتانه و فرزندانشان فرشته و خسرو)

ویژگی‌های خاصی برای این خانواده و شخصیت‌هایش در کتاب وجود ندارد، فقط اشاراتی به مهربانی فرشته و بی‌ادبی خسرو شده است. عمو در داستان کتاب با توجه به گفت‌وگوهایش ویژگی‌هایی مشابه شخصیت پدر شهاب یعنی خودخواهی و غرور را داشته و دیدگاه سنتی‌تری نسبت به ناصر دارد. برای مثال در بحران گم‌شدن فرشته با همسرش بدرفتاری می‌کند و او را مقصر اصلی می‌داند. اما در فیلم کاراکتر عمو، انسان

باملاحظه تصویر شده که در تلاش است تا دیگران را از توهین به شهاب و مادرش بازدارد. علاوه بر آن ویژگی شوخ طبعی به رفتار کاراکتر اضافه شده و در نتیجه انتقال متن این شخصیت یک دگرگونی ارزشی - کاهشی (بسیاری از دیدگاه‌های سنتی و نامناسب او در کتاب، در فیلم تعدیل شده) و دگرگونی کمی، افزایشی - گسترش (اضافه شدن شوخی‌ها) وجود دارد. فیلم به خوبی مشخصه‌های سنتی این خانواده را که بارها به شهاب و مادرش به خاطر تحصیلاتش توهین می‌کنند کم کرده و آن‌ها را معمولی‌تر کرده تا واقعی‌تر به نظر برسند.

- مادر بزرگ پدری شهاب

این شخصیت در کتاب زنی دروغ‌گو، سنتی، پرتوقع، مغرور است و دخالت در امور دیگران ویژگی اوست. در فیلم (با لحن بیان طنز) دخالت‌های او جنبه ناراحت‌کننده و کمیک دارند و از گزندگی آن‌ها کاسته شده و دگرگونی ارزشی - کاهشی (ویژگی‌های منفی او کمتر شده) رخ داده است.

- مادر بزرگ مادری شهاب

او در فیلم تنها کسی است که شهاب را درک می‌کند و در برون‌ریزی خشمش کمک می‌کند و به شهاب دروغ نمی‌گوید و راز پدر آرش و ناراحتی‌های شهاب را می‌فهمد. حتی به دخترش تذکر می‌دهد که مشکلات شهاب از ناراحتی و ارتباط درست نداشتن در خانواده نشأت می‌گیرد. فیلم به طور مشابه شخصیت مادر بزرگ کتاب را به تصویر می‌کشد و در این مورد دگرگونی رخ نمی‌دهد.

- شخصیت اسماعیل

اسماعیل در داستان با چهره‌ای ترسناک توصیف شده که قصد سوءاستفاده از شهاب را دارد و شهاب به خاطر او دیگر با فرشته به بیرون نمی‌رود. در فیلم این مسأله حذف شده و دگرگونی کاهشی - برشی رخ داده، علت این مسأله تمرکز فیلم بر روی سایر جنبه‌های داستان بوده در حالی که کتاب به سبب نداشتن محدودیت زمانی تقریباً یک فصل به ابعاد ترس شهاب از او می‌پردازد.

برخی از شخصیت‌ها مثل پرستار شهاب، پدر بزرگ، دایی و کودکی به اسم بهرام که نسبت او در داستان با سایر شخصیت‌ها مشخص نیست فقط در کتاب مطرح می‌شوند و در فیلم نیستند. عدم بررسی این شخصیت‌ها در روند داستان تغییری ایجاد نمی‌کنند بنابراین این پژوهش بنا به رعایت اصل اختصار به آن‌ها نمی‌پردازد. عمده‌ترین مشخصه‌ی کتاب گفت‌وگو محور بودن آن است، نویسنده به جای آنکه به شرح و توصیف مکان‌ها، موقعیت‌ها و یا ظاهر آدم‌ها بپردازد، بیشتر با نشان دادن گفت‌وگوهای درونی مادر، شهاب، آرش و گفت‌وگوهای بیرونی شخصیت‌ها با هم سعی در درک احساسات کودکان و برداشت‌های درست و غلط کودکان دارد. این منطق روایی از پیشینه و تجربه نویسنده به‌عنوان مشاور و روان‌شناس خانواده برمی‌آید. با مطالعه‌ی این گفت‌وگوها می‌توان به صرافت افتاد که:

- گفت‌وگوی شخصیت‌ها که محاوره‌ای، ساده و امروزی است برای استفاده در فیلم‌نامه مناسب بوده و گاهی برخی جملات در فیلم و کتاب به صورت یکسان آورده شده‌اند.
- گفت‌وگوهای شخصیت‌های متفاوت به صورت یکدست و یک‌شکل هستند. مادر تحصیل کرده شهاب با وجود تأکید متن به این موضوع، همچون باقی شخصیت‌های زن به یک صورت و شیوه

صحبت می‌کند. این مهم در مورد کاراکترهای عمو و پدر (ناصر) نیز به طریق مشابه وجود دارد. اما در فیلم دیالوگ‌ها در تناسب با شخصیت‌ها است. در کتاب هر دو مادر بزرگ شهاب دارای لحن دلسوزانه یکسانی هستند ولی در فیلم سعی شده مادر بزرگ پدری، زن سنتی‌تری باشد و دیدگاه دلسوزانه‌ای نسبت به شهاب نداشته و گفت‌وگوهایش رنگ‌وبوی قدیمی‌تر داشته باشند، در مقابل مادر بزرگ مادری محبت واقعی‌تری را در صحبت‌هایش نشان دهد.

۴/۷ زمان

زمان یا دوره تاریخی روایت در کتاب به‌طور مستقیم و صریح بازگو نمی‌شود، فقط از عناصری مثل سن شخصیت اصلی و تاریخ چاپ کتاب، شرحی کوچک از خانه‌ای بزرگ قدیمی و اشاره به کمیته برای کنترل خیابان‌ها می‌توان سال‌های دهه ۶۰ و یا اوایل ۷۰ را پیش‌بینی کرد. به همین علت فیلم زمان داستان را تغییر داده و امروزی کرده و به‌خاطر اینکه از فلاش‌بک ابتدایی داستان صرف‌نظر شده، نیازی به بازسازی مکان و زمان گذشته وجود نداشته است. علاوه‌براین، مضامین مطرح‌شده در تمام زمان‌ها عمومیت دارند. زمان داستانی کتاب نیز بازه‌ی دوساله از ۴ تا اواخر ۶ سالگی شهاب را شامل می‌شود ولی در طول فیلم به‌علت محدودیت زمانی سینما اتفاقات را در سیری خلاصه‌تر ارائه می‌شوند. در کتاب ابتدا گذشته از دید شهاب روایت می‌شود و بازگویی خاطرات در ذهن او واجد نوعی زمان روانی است، بنابراین این بازه‌ی دوساله به‌اختصار بیان می‌شوند ولی در فیلم از این موضوع صرف‌نظر شده است.

۸/۵ مکان

در داستان به‌وضوح اشاره‌ای به مکان فیزیکی و شهر خاصی نمی‌شود اما بستر اصلی داستان در ایران رخ می‌دهد و بحرانی که خانواده در آن درگیر است (سکوت اختیاری شهاب و برخورد دیگران) و خرده‌پیرنگ‌ها مثل خرده‌پیرنگ گم‌شدن فرشته می‌تواند در هر مکانی حتی خارج از ایران هم رخ بدهد که از نقاط قوت داستان است. در فیلم نیز اشاره‌ای به شهر خاصی نمی‌شود. چون داستان فاقد توصیفات و شرح درباره‌ی ساختمان‌ها، خانه‌ها و خیابان‌هاست، معماری کلی از فضا به‌دست نمی‌آید. حتی چیدمان اتاق شخصی شهاب و خانه‌ها که اغلب همیشه رویدادها در آن‌ها رخ می‌دهد هم توصیف نشده‌اند. به‌علاوه شرح آن‌چنانی از چهره‌ها، سن و شمایل اخلاقی شخصیت‌ها وجود ندارد. پس هر آن‌چیزی که در صحنه‌پردازی در فیلم پرداخته شده، فضاسازی است که توسط کارگردان برای درک بهتر عنصر مکان در روایت در نظر گرفته شده است و یک دگرگونی کمی، افزایشی - گسترش در جهت زیبایی‌شناسی و نمایش‌دهنده‌ی یکی از المان‌های سبکی کارگردان است.

۸/۶ فضاسازی

فضاسازی در فیلم با عناصر فرمی همچون صحنه‌پردازی (میزانسن)، نورپردازی، چهره‌پردازی، زوایای دوربین و مواردی از این دست ایجاد می‌شود. اما عنصر اتمسفر یا فضاسازی در متن ادبی با لحن و کلمات نویسنده و شیوه‌های بازگویی روایت که منجر به شکل‌گیری حالتی (حال‌وهوا) می‌شوند، ایجاد می‌شود. لحن، یکی دیگر از مهم‌ترین المان‌هایی است که در ایجاد فضاسازی نقش به‌سزایی دارد. لحن در ادبیات داستانی تقریباً همان معنایی است که برای گفتار عادی به کار می‌رود؛ یعنی نوع و طرز بیان واژه‌ها و جمله‌ها؛

چه از سوی شخصیت و چه از جانب راوی. (میرصادقی، ۱۳۸۰: ۵۲۳-۵۲۷)

در سینما فرم را می‌توان معادلی لحن دانست دیوید بوردول^۲، واکنش‌های احساسی تماشاگر (حالت یا حال و هوا) را به فرم وابسته می‌داند و فرم می‌تواند واکنش‌های احساسی جدیدی در مخاطب خلق کند. «تماشای فیلمی درباره موضوعی که در زندگی معمول مورد بیزاری ماست، ممکن است بسیار جذاب باشد. یکی از علل این رخدادها در آن طریق سیستماتیکی است که طی آن، ما با فیلم درگیر می‌شویم». (تهرانی، ۱۳۹۷)

به‌طور کلی متن ادبی از خلال به‌کارگیری کلمات در جهت بسط روایت، توصیف زمان، مکان و حالات بیرونی و درونی شخصیت‌ها عمل فضاسازی را انجام می‌دهد اما سینما علاوه بر امکانات متن ادبی از عناصر دیداری و المان‌های فرمی (کارکرد، تشابه و تکرار، تفاوت و تنوع، بسط و وحدت) متنوع‌تری بهره می‌جوید. مثلاً در یک فیلم می‌توان از موسیقی پس‌زمینه‌ای به‌عنوان موتیف در جهت فضاسازی استفاده کرد که این امکان در متن ادبی وجود ندارد. در کتاب پدر آن دیگری عنصر لحن در داستان به چند شکل نقطه‌گذاری شده است؛ گاهی جملات کوتاه، کودکانه، ساده و شرح ماجرای کودک از رابطه‌ی بزرگسالان با هم دارای لحن خنده‌دار و موقعیت‌ها کمیک است. می‌توان لحن جدی، ناراحت‌کننده و گاهی انتقادی را در متن کتاب دید که برخی اوقات نوع نگاه کودک و تفسیر او المان‌هایی از طنز را با این لحن تلفیق می‌کند. در فیلم اما همان‌طور که در بخش شخصیت‌ها توضیح داده شد، گفت‌وگوها یکدست‌تر شده و از هم قابل تمایز هستند. در حیطه‌ی فضاسازی نیز فیلم به‌دلیل در اختیار داشتن امکانات بیشتر نسبت به کتاب دگرگونی کمی، افزایشی - گسترش رخ داده است.

۸/۷ درون‌مایه و موضوع

موضوع بیشتر آثار پرینوش صنیعی پرداخت به مشکلات زنان و کودکان در خانواده و رفتار جامعه ناامن (کتاب سهم من) با آن‌ها است و قهرمان آثار او را زنان تشکیل می‌دهند. کتاب پدر آن دیگری علاوه بر مطرح کردن مشکلات کودکان در رابطه با خانواده (تبعیض و توقع زیاد از فرزندان)، نگاهی بر مشکلات مادر خانواده و فرشته به‌عنوان دختر جوانی که به‌تازگی وارد جامعه شده و دیدگاه‌های سنتی مردان نیز می‌اندازد. اما نمی‌تواند به‌شکلی کامل همه این موضوعات را پرداخت کند. فیلم نیز تنها بر آن است تا موضوع و مسأله کودک را نمایش بدهد. پس در فرایند انتقال دگرگونی انگیزه - حذف ایجاد شده است، اما بن‌مایه یا تم داستان را می‌توان تضاد، دروغ‌گویی و سوءاستفاده دانست و شهاب در برابر این چالش دروغ‌گویی سایرین یک کنش دفاعی سکوت اختیار کرده و این درون‌مایه بی‌کم‌وکاست در فیلم هم دیده می‌شود. اما نکته‌ی شایان توجه آن است که تأکید و رویدادهای متنوع کتاب بر این درون‌مایه بیشتر است.

۸/۸ نماد و موتیف

در کتاب چند عنصر به‌عنوان نماد به‌صورت تکرار شونده دیده می‌شود که دلالت‌های ضمنی خاصی را نیز ایجاد می‌کنند:

- بستنی

بستنی به‌عنوان خوراکی موردعلاقه شهاب همیشه توسط سایرین به او وعده داده می‌شود. این اتفاق بارها رخ می‌دهد تا آنجا که شهاب عنصر خوراکی را به‌عنوان المانی دال بر حق‌السکوت در مقابل کارهای دیگران می‌بیند. شهاب آن‌قدر به گرفتن این‌گونه امتیازها و باج‌ها عادت می‌کند که رفتار متفاوت مادر بزرگ با او

سبب ایجاد نوعی توجه، علاقه‌مندی و کشش شهاب به سمت مادر بزرگ می‌شود. در فیلم اشاره‌ای به این عنصر نمادین نمی‌شود، در حالی که در داستان پرداخت خوبی بین ارتباط دروغ‌گویی بزرگ‌ترها و رشوه دادن به کودکان برقرار کرده است. در داستان شهاب وقتی حرف‌های زن عمو و مادر بزرگش را می‌شنود که در مورد بقیه بدگویی می‌کنند، تازه به مفهوم دروغ پی می‌برد و وقتی آن‌ها به او خوراکی‌های خوشمزه می‌دهند از سکوتش خوشحال‌تر می‌شود. این ترکیب دروغ‌گویی و بعدتر سوءاستفاده از شهاب توسط دیگران و وعده‌ی خوراکی خوشمزه آن قدر تکرار می‌شود که وقتی مادرش برای دفاع از شهاب دروغ می‌گوید در نظر او جایگاهی ویژه پیدا می‌کند. ارتباط این سه عنصر شالوده نظام ارزشی و فکری شهاب کودک در ابتدا تا اواخر داستان است ولی در فیلم به این موضوع توجه نمی‌شود. در شکل کلی در این بخش دگرگونی ارزشی - کاهشی و دگرگونی انگیزه - حذف رخ داده، چراکه دلایل و انگیزه‌ی سکوت اختیاری شهاب در برابر دروغ‌گویی‌های بقیه و سوءاستفاده‌هایشان به طور کامل به فیلم منتقل نمی‌شود.

- نقاشی‌های شهاب و عکس‌های خانوادگی

در تیتراژ فیلم نقاشی‌های یک بچه که خودش را تنها کشیده و خانواده را جدا از خود و باقی نقاشی‌هایش که نشان از آشفتگی روانی او است، نشان داده می‌شود. در پوستر فیلم هم به‌طور ضمنی به جدایی شهاب از پدرش و خانواده اشاره می‌شود و این ماجرا تا سکانس شکایت مادر از نبود عکس از شهاب در آلبوم خانوادگی‌شان ادامه می‌یابد. اما در متن کتاب اشاره‌ای به نقاشی‌های شهاب و یا نبود عکس در آلبوم نمی‌شود. فیلم این عنصر جدایی شهاب از خانواده را از خلال عناصر فرمی متعددی همچون نحوه‌ی قاب‌بندی به نمایش می‌گذارد. می‌توان گفت در این بخش دگرگونی افزایشی - گسترش نسبت به متن اصلی ایجاد شده که چون وجوه سبکی و فرمی دارد به درک اثر کمک کرده است.

نتیجه‌گیری

این پژوهش در قاطبه‌ی موارد در تلاش بود تا چگونگی برگردان سینمایی رمان پدر آن دیگری را زیر ذره‌بین قرار دهد. برای نیل به این هدف نخست چارچوب نظری مبتنی بر آرای ژنت ترسیم شد. این تحقیق بر آن بود که از اطناب و درازگویی در چارچوب نظری پرهیزد و تنها آن‌دسته از المان‌هایی که در تحلیل هر چه بهتر و روشن‌تر این مقایسه یاری‌رسان بودند، بررسی کند. پس از مقایسه دگرگونی‌های کمی و کاربردی که در تعامل بین متنی کتاب و فیلم اتفاق افتاده، می‌توان نتیجه گرفت انواع دگرگونی‌های کاربردی (انگیزه‌ای، ارزشی، بیناشکلی) و کمی (کاهشی، افزایشی) رخ داده است. فیلم به‌طورکلی در مقایسه با متن کتاب، رویدادها و توالی ترتیبی آنان و میزان پرداختن به جزئیات اتفاق‌ها و موقعیت‌ها، یک‌روند گزینشی و انتخابی داشته است. به‌عبارت‌دیگر فیلم هر رویدادی را که در زنجیره‌ی علت و معلولی داستان توجیه نداشته است به‌صورت منطقی حذف کرده تا داستان منسجم‌تر، یکپارچه‌تر و مبتنی بر قواعد فیلم‌نامه‌نویسی (بحران، کشش، تعلیق و...) پدید آید که این مهم از جنبه‌های مثبت فیلم به حساب می‌آید. در دگرگونی‌های کاربردی (انگیزه‌ای، ارزشی) با تغییر نظام باورها و عقاید مادر و پدر داستان از نگاه منفی و ناامیدانه‌ی کتاب، شخصیت‌ها را قابل‌باورتر کرده و علاوه بر آن برخی از انگیزه‌هایی که زمان پرداخت برای آن‌ها وجود نداشته، حذف شده‌اند تا تأکید بیشتری بر موضوع اصلی و شخصیت شهاب به‌عنوان قهرمان صورت پذیرد.

به‌طورکلی فیلم اقتباس وفادارانه‌ای از داستان کتاب به نظر می‌آید ولی در پرداخت شخصیت‌ها و کنش‌های آنان، گفت‌وگوها و رویدادها بهتر از داستان عمل کرده است.

پی‌نوشت‌ها

1. Linda Hutcheon
2. Transtextuality
3. Hypertextuality
4. quantitative Transformation
5. pragmatic Transformation
6. Excision
7. Concision
8. Digest
9. Extension
10. Expansion
11. Amplification
12. Transvaluation
13. Transmotivation
14. Transmodalization
15. Demotivation
16. Transmotivation
17. Revaluation
18. Devaluation
19. Transvaluation
20. David Bordwell

فهرست منابع

- آذر، اسماعیل (۱۳۹۵)، «تحلیلی بر نظریه‌های بینامتنیت ژنتی»، پژوهش‌های نقد ادبی و سبک‌شناسی، شماره (۲۴)، صفحه‌های ۱۱-۳۱.
- تهرانی، مازیار. (۱۳۹۷، ۱۷ خرداد)، «خلق اتمسفر در فیلم»، وب‌سایت فیدان فیلم. برگرفته از: <http://www.fidanfilm.ir/author/mazyar-tehrani>
- حمیدی فعال، پیمان (۱۳۸۸)، «از ادبیات تا سینما از رمان تا فیلم»، کتاب ماه ادبیات، شماره (۳۰).
- صافی، حامد، قائمی، فرزاد و بامشکی، سمیرا (۱۳۹۵)، «بررسی داستان کیومرث در شاهنامه و تواریخ عربی بر اساس بیش‌متنیت ژنت»، متن‌شناسی ادب فارسی، شماره (۲۹)، صفحه‌های ۱۷-۳۴.
- طلائی، مولود، طغیانی، اسحاق و طلائی، مهرانز (۱۳۹۲)، «مقایسه تطبیقی منظومه لیلی و مجنون نظامی و نمایشنامه سیرانودو برژراک روستان از منظر بیش‌متنیت ژرار ژنت»، پژوهش‌های ادبیات تطبیقی، شماره (۱).
- ظریفیان، مهدی و بامشکی، سمیرا (۱۳۹۶)، «بررسی برگردان سینمایی داستان اوسنه بابا سبحان بر مبنای نظری بیش‌متنیت ژرار ژنت»، ادبیات پارسی معاصر، شماره (۲).
- عباسی، علی (۱۳۸۵)، «پژوهشی بر عنصر پیرنگ»، نشریه پژوهش زبان‌های خارجی. شماره (۳۳).

- میرصادقی، جمال (۱۳۸۰)، عناصر داستان، چاپ چهارم، تهران: انتشارات سخن.
- نامور مطلق، بهمن (۱۳۸۶)، «ترامنتیت مطالعه روابط یک متن با دیگر متن‌ها»، پژوهش‌نامه علوم انسانی، شماره (۵۶).
- نامور مطلق، بهمن و اسداللهی تجرق، الله‌شکر (۱۳۸۸)، نقد تکوینی در هنر و ادبیات، چاپ اول، تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.
- نامور مطلق، بهمن. (۱۳۹۱)، «گونه‌شناسی بیش متنی»، فصلنامه پژوهش‌های ادبی، سال ۹، شماره (۳۸).
- Abrams, M. H. (1993). Glossary of literary Term. Ithaca: Harcourt.
- Frow, John. (2005). Genre. London and New York: Rutledge.
- Genette, Gé rard. (1982). Palimpsestes. La litté rature au second degré . Paris, Editions du Seuil (Points Essais).
- Genette, Gé rard (1992). Architextuality. Jane E. Lewin (Tr.). University of California Press.
- Genette, Gerard. (1997). Palimpsests: Literature in Second Degree. Trans: Channa Newman and Calude Doubinsky. Lincoln: University of Nebraska Press.
- Kristeva, Julia. (1969). Semeitike; recherche pour une sé manalyse. Paris: Seuil.

Received: 2023/06/23
Accepted: 2023/07/21
Published: 2023/09/06

A Study of the Cinematic Adaptation of *The Other One's Dad* Novel Based on Genette's Concept of Hypertext

Fatemeh Sadat Jafari, University of Art, Tehran, Iran

Shahab Esfandiari, Assistant Prof., Faculty of Cinema and Theater, University of Arts, Tehran, Iran

Pedram Rostami, Master of Cinema, University of Art, Tehran, Iran

Mohammadjavad Goharbakhsh, Tehran art university

Hosein Momenian mula, Institute of Higher Education Sepehr, Isfahan, Iran

Abstract

Adaptation is a kind of interpretability of art or a way to be influenced by it in which the artist recreates a new work of art by interpreting another work or following it; in this case traces of the previous works can be seen. Comparative studies of adaptation is a branch of comparative literature that deals with the relations between the two media. Adaptation has a special place in cinema and most of the prominent works in the history of cinema have been adaptations of literary works. The importance of plot and storyline was evident from the first films made and shown by the Lumiere brothers. This research studies the adaptation in cinema using Gerard Genette's theory of hypertext and tries to scrutinize the issue of communication and interaction between two popular media, namely literature and cinema, by examining a recent example of contemporary Iranian cinema and literature. Yadollah Samadi's "Father of the Other" is an adaptation of a novel of the same name written by Parinoush Sanei in the field of fiction with a psychological and educational approach. This study, while drawing upon the theoretical framework of Gerard Genette's views, deals with quantitative and pragmatic changes in the intertextual interaction between the book and the film. The study and categorization of various applied (in terms of motivations, values and visual representation) and quantitative changes (addition of events and characters decreasing or increasing the narrative) shows that the film has facilitated the comprehension of the main work and has been able to establish itself as an independent work by interacting with the original text through eliminating the flaws. In other words, the series of events that were not justified in the chain of cause and effect or were not in line with the plot's progress were logically removed in the film. The most considerable transformation of the film is related to the value and motivational transformations, which is through the change of the mother's outlook and worldview towards her personal and family life and the removal of those moral characteristics of the father's character that are not in harmony with the film's atmosphere. In conclusion, it can be said that the film is a faithful adaptation of the novel, with the difference that it has proved more successful than the book in terms of characterization.

Keywords: Cinematic Adaptation, Hyper-textuality, Gerard Genette, Father of the Other.